

ind under, nemlig Universitetsloven. S den foreliggende Sag vilde det ærede Medlem nemlig have haft vanskeligt ved at faa alle disse Hensyn gjorte gældende. Det, han sagde, kunde til Nød lade sig sige, naar Taleren var om Universitetsprofessorer, om juridiske Embedsmænd osv., thi mellem dem er der dog nogle, som have Maagt og Myndighed, og som tale med i det offentlige Liv og spille en Rolle der, men disse Mænd, der her er Tale om, føre, navnlig paa Grund af deres slette Lønningsforhold, en saa beskednen og tilbagetrukken Tilværelse, at der aldeles ikke er nogen Grund til at tro, at der er noget at opnaa i den Henseende, det ærede Medlem omtalte ved at vedtage denne Lov. Der er ikke en eneste Mand blandt de lærde Stolars Rectorer, Overlærere eller Adjunkter, som for Øjeblikket spiller nogen fremtrædende Rolle i det offentlige Liv, saa jeg tror meget godt, man kan gøre den Hovedbetragtning gældende, som jeg gør, at denne Lov i og for sig er retfærdig og kunde vedtages uden at sættes i nogen som helst Forbindelse med de andre Spørgsmaal, som have været fremme. (Bust: Overlærer Ibsen). Ja, men der er dog ingen af dem, som have været her i Tinget.

Bernsten: Det ærede Medlem fra Langeland interesserede sig saa meget for at vide Motiveringen til min Afstemning, og derfor vil jeg give det ærede Medlem den. Det ærede Medlem mente nemlig, at jeg havde gjort mig skyldig i en Selvmodsigtelse. Paa den ene Side havde jeg udtalt tidligere her i Tinget, at jeg vilde stemme for enhver Lov efter dens egen Bestaand, og i Dag havde jeg udtalt, at jeg stemte for denne Lov, fordi jeg havde sikket Udsigt til derved at opnaa andre Resultater. Disse to Standpunkter kunne meget godt forliges. Jeg skal sige det ærede Medlem, at jeg finder, at de Lønningsfæstelser, som her foreslaas, i og for sig ere rimelige. (Brandes: Jeg med!) Naar, det ærede Medlem stemmer altsaa ikke selv for Loven efter dens egen Bestaand og Indhold, men stemmer imod Loven, skønt han indrømmer, at disse Lønningsfæstelser ere rimelige og retfærdige, men det udelukker selvsølgelig ikke, at selv om jeg ser, at disse Lønningsfæstelser i og for sig ere rimelige og retfærdige, at disse Lønningslove derfor skulde interessere mig saa meget, at jeg alene af den Grund skulde særlig interessere mig for at fremme denne Lov, hvis jeg ikke ved Siden deraf skulde kunne opnaa langt større Goder. Nu opnaar jeg bægge Dele. Jeg opnaar at faa gode Resultater ved Siden af, at jeg stemmer for en Lov, hvis Lønningsfæstelser ere

billige og retfærdige. Jeg haaber, at det ærede Medlem nu har forstaaet min Grundbetragtning, og kan han ikke forstaa den her, saa haaber jeg nok, at der vil komme andre Lejligheder, hvor jeg vil kunne komme til at forklare ham den hyderligere.

Ordføreren (K. Nielsen): Det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) mente, at det ærede Medlem, som nu satte sig, og jeg ikke ere i absolut Overensstemmelse med hinanden. Det undrer mig dog, at det ærede Medlem, som jo ellers kan opfatte saa klart, her forveksler Betydningen af et „Enten — Eller“ og et „Baade — Og“, thi efter hvad der nu blev nævnt af den sidste ærede Taler, er det klart nok, at man kan have bægge Forhold for Øje. Det ærede Medlem fra Langeland paapegede forskellige Ting, som vi have været med til at lade falde, men man vil jo ogsaa kunne forstaa, at naar de falder, var det, fordi man haabede derved at kunne opnaa noget andet. Naar han spørger, hvorfor vi have gjort det, mener jeg, at han nok havde maattet kunne forstaa det, hvis han havde haft den samme Forstaaelse som det ærede Medlem fra Ribe Amtss Bde Balafres (Bust), der forleden Dag sagde her i Salen: „Jeg er ikke klogere, end at det, for at faa gennemført noget, er nødvendigt, at man, maa være enig med Ministeren om det.“ Hvis det ærede Medlem fra Langeland har den samme Opfattelse, kan jeg ikke forstaa, hvordan han kunde spørge mig om, hvoraf jeg kunde vide, at de og de Ting ikke kunde gennemføres, thi Ministeren har jo i et Udvalgs møde, hvor det ærede Medlem selv har været til Stede, erklæret, at de og de Ting vare Hindringer for Lovens Gennemførelse. Altsaa var man nu klar derpaa, og maatte det saa paa den anden Side erkendes at være berettiget, at de Lønningsklasser, her er Tale om, fik nogen Forøgelse i deres Embedslønninger, og man desuden havde Forvisningen om, at man saa kunde faa andre Love, som man satte Pris paa, var der jo heri gode Grunde for at gøre de Indstillinger, som stet er. Der er noget fordægtigt med denne Opstilling af de 27 Timer, naar man samtidig stemmer for de samme Lønninger. Fra vor Side gøres gældende, at de Herrer have den Mening, at vore Lønninger ere rimelige, idet de have stemt for de samme Lønninger, men herimod siges saa fra den anden Side: Nej, det gøre vi ikke, idet vi samtidig have forlangt langt større Arbejdstid. Saa taler man tillige om de 30 Timer, som vi havde stillet op i Sjor. Jeg har tidligere udtalt, at disse 30